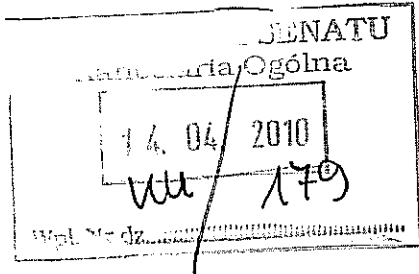

Warszawa, 2010-04-06

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
600/546/10/JS

Pan Piotr ZIENTARSKI
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI USTAWODAWCZEJ

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo Pana Przewodniczącego z dnia 16 marca br. (BPS/KU-034/813/2/10) dotyczące opinii w sprawie rozwiązań prawnych zaproponowanych w projekcie ustawy *o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej* (druk senacki nr 813) uprzejmie informuję, że zdaniem Ministerstwa Obrony Narodowej przedłożony projekt ustawy wykonuje postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 października 2008 r. (sygn. akt. S 4/08).

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 30 września 2008 r. (sygn. K 44/07) stwierdził, że art. 122a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – *Prawo lotnicze* (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696 ze zm.) jest niezgodny z art. 2, art. 30 i art. 38 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.). Zakwestionowany przepis stanowił, iż „Jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa i organ dowodzenia obroną powietrzną, uwzględniając w szczególności informacje przekazane przez instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego, stwierdzi, że cywilny statek powietrzny jest użyty do działań sprzecznych z prawem, a w szczególności jako środek ataku terrorystycznego z powietrza, statek ten może być zniszczony na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 października 1990 r. *o ochronie granicy państwowej* (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944)”.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że norma zawarta w zakwestionowanym przepisie art. 122a ustawy – *Prawo lotnicze*, w zakresie, w jakim dopuszcza zniszczenie cywilnego statku powietrznego, na którego pokładzie znajdują się osoby niebędące agresorami, nie da się pogodzić z konstytucyjnymi gwarancjami ochrony życia i godności ludzkiej.

Zwrócił również uwagę, że art. 18b ustawy *o ochronie granicy państwowej* stanowi także samodzielną podstawę podjęcia decyzji o zniszczeniu obcego cywilnego statku powietrznego z załogą i pasażerami na pokładzie. Od strony merytorycznej zachowywały zatem aktualność zastrzeżenia podniesione w odniesieniu do normy o podobnej treści wyrażonej uprzednio w art. 122a ustawy – *Prawo lotnicze*.

W związku z powyższym projekt ustawy *o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej* przewiduje m.in., że w razie niezastosowania się przez obcy statek powietrzny (cywilny lub wojskowy) do wezwań i poleceń organu zarządzania ruchem lotniczym, będzie istniała możliwość zastosowania wobec niego środka polegającego na jego „przechwyceniu”. Natomiast użycie pozostałych środków, tj. ostrzeżenie strzałami ostrzegawczymi przez statek przechwytyjący lub zniszczenie statku (także wówczas, gdy jest on użyty do działań sprzecznych z prawem, a w szczególności jako środek ataku terrorystycznego z powietrza) – wykluczono w stosunku do statków cywilnych.

Ponadto pragnę wskazać, że przyjęcie przedstawionego przez Komisję Ustawodawczą projektu ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2008 r., Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego powołał zespół specjalistów do opracowania „Instrukcji organizacji i pełnienia dyżurów bojowych w systemie Obrony Powietrznej”, którego zadaniem było dokonanie analizy aktów prawnych, które normują problematykę zawartą w Instrukcji. W opinii zespołu nowelizacji wymaga ustawa *o ochronie granicy państwowej*.

W związku z powyższym, w dniu 30 marca br. Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych przesłał do Pana Przewodniczącego projekt ustawy nowelizującej wskazaną ustawę. Zaproponowane w projekcie uregulowania wynikają z zobowiązań sojuszniczych Polski dotyczących zaimplementowania w dokumentach narodowych rozwiązań prawnych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

Z wyrazami szacunku i poważania

Bogdan KLICH